

Lady driver fårene, så de hele tiden er tæt ved Preben.

FÅREHYRDNING

Sådan starter det, hunden i snor i en roundpen

Lady "sættes af"

En af mine
hvalpekøbere er blevet
Fuldstændig bidt af at hyrde,
og det synes jeg der
måtte en artikel til
CB om

Skrevet af Marianne og Preben Glistrup i samarbejde med Winnie West Ørngreen.
Billederne er taget af Helle Heidi Jensen.

Det er bagende varmt, solen skinner fra en skyfri himmel, og man burde sidde i en behagelig stol og blunde – helst i skyggen under et træ med cowboyhatten trukket langt ned over ansigtet. Kaster man et blik ud over marken, er scenen imidlertid en ganske anden. Et sted ude på folden ses en hund med sin ejer og en flok får. Der arbejdes ihærdigt, og man fornemmer en dyb koncentration, et velfungerende samarbejde og begejstring under udførelse af arbejdet. Gennem lyden af fårenes brægen hørers kommandoen ”get up”, og straks er hunden af sted. Denne solrige juli-eftermiddag på folden er igen rammen om hyrdetræning hos Camilla i Sandby.

Siden efteråret 2011 har jeg jævnligt gået til hyrdetræning med Lady, vores amerikanske collie på 2 år. Siden vi fik Lady, har jeg haft et ønske om at træne hende med det, som falder naturligt for netop racen og hunden. Min interesse for hyrdetræning blev vakt, da opdrætteren arrangerede en instinkttest som viste, at Lady havde et meget kraftigt instinkt for hyrdning, herefter var jeg sikker på, at det var denne form for træning, jeg ville bruge tid på sammen med Lady.

Fårehyrdning er en anderledes form for træning af sin hund i forhold til f.eks. lydighed og spor. Går man til fårehyrdning skal man være indstillet på at være i nærkontakt med fårene, hvilket kræver en vis fysisk styrke, da man af og til kan blive væltet omkuld. At være i god form er også en fordel. Fårehyrdning adskiller sig desuden fra traditionelle hundetræningsdiscipliner ved, at der ikke er mulighed for at træne hjemme, medmindre man har adgang til en fold med mindst tre til fem får.

Hyrdetræningen indtil nu har været et forløb med forskellige faser, hvor der udbygges mere og mere. Første øvelse foregår i en roundpen. En roundpen er en lukket fold, hvor hunden er i lang line, så man kan styre sin hund under øvelserne. Her trænes hunden i at kunne gå bag fårene og presse dem i en bestemt retning, og der trænes med tre til fem får. Når hunden behersker dette, glider man over i næste øvelse. Her foregår træningen på marken -

Efter at fårene har stået spredt på hele folden, er Lady nu ved at samle den store flok, så hun kan drive dem hen til hyrden.

"Rolig nu, ikke dele flokken"

stadig med tre til fem får. Ved træning på marken er hunden uden snor. Fårene er i forvejen lukket ud på marken, inden hyrden kommer ind med sin hund.

På marken skal hunden "sættes af", hvilket betyder at den sidder eller er dækket af og venter på signal og kommando til udløb. Hyrden siger "get up" og viser samtidig kommandoen med armen. Derefter skal hunden løbe i en cirkel rundt om fårene og holde dem samlet, mens hyrden bevæger sig rundt på marken. Næste skridt er, at hunden ved kommandoen "get up" skal løbe i en halvcirkel bag fårene, samle dem og få dem hen til hyrden. Hunden trykker fårene ved at gå tættere og tættere på dem. Øvelsen slutter med, at hunden samler fårene ved hyrden, som går mod grenden og fårene følger efter. (En grende er 2 låger, som hunden skal dirigerer fårene igennem). Herefter er øvelsen, at Lady skal blive bag fårene og trykke dem på plads, således at de hele tiden er samlet og bevæger sig i den rigtige retning. På dette stadie har Lady med succes hentet alle fårene på gården – ca. 30 stk. - og drevet dem gennem en lille låge og ind i en roundpen uden at miste et eneste får.

At Lady har et stærkt hyrdeinstinkt kommer til udtryk ved, at hun netop arbejder instinktivt. Fra første træningsdag har det været tydeligt, at hyrdeinstinktet er tændt, så snart Lady ser fårene. Hun har helt instinktivt samlet fårene, trykket dem i den rigtige retning og samtidig haft et godt overblik over hele fåreflokken. Men selvom Lady er rigtig dygtig, og træningen indtil nu er gået virkelig godt, er der stadig er en hel del at lære. Nogle gange forløber hyrdningen ikke som planlagt. Enten løber Lady ind i fårene, eller også løber hun for tæt på. Derved spreder hun fårene i stedet for at samle dem, og så løber de i alle retninger. En enkelt gang fik Lady delt fåreflokken i to. I forsøget på at samle dem igen, pressede hun den ene gruppe så tæt på hegnet, at et enkelt får løb direkte ind i hegnet, fik hovedet gennem maskerne og snurrede en omgang rundt. Det var temmelig dramatisk, men der skete heldigvis ikke noget. Episoderne demonstrerer på bedste vis, at der stadig er meget at lære.

Og den fortsatte træning glæder jeg mig meget til. Det er en ren fornøjelse at træne og arbejde med en hund i sit rette element. For mig er det også en stor tilfredsstillelse at opleve den intense kontakt og det gode samarbejde jeg har med Lady, og som også er utrolig vigtigt for træningen. Hyrdning er for mig ensbetydende med ro og harmoni. Følelsen af ægthed rammer mig, når jeg går rundt på marken og giver enkle kommandoer, som opfanges af Lady. Hunden, der i begejstring over at få mulighed for at gøre det, den er allerbedst til, arbejder målrettet, dybt koncentreret og utrætteligt. Fuldkommen utrætteligt, hvilket gør indlagte pauser til en nødvendighed, da Lady ellers bliver ved og ved og ved. Det er en fascinerende oplevelse, som hver gang bekræfter mig i, at jeg gør noget godt og rigtig for både mind hund og mig selv.

Fra første træningsdag har det været tydeligt, at hyrdeinstinktet er tændt, så snart Lady ser fårene

At fårehyrdning ikke blot er en disciplin, som udelukkende bruges til træning og konkurrencer, fik jeg en lille positiv forsmag på en dag, hvor jeg var ude at gå en aftentur med Lady. Vi har i byen et fårelaug, som holder en mindre fåreflok. Jeg talte med en fra lauget, mens hun var i færd med at få fårene ind til natten. Hun udtrykte ærgrelse over, hvor besværligt det var, at få fårene gennet ind. Hun lokkede med foder, lyde, kald osv., ja alle tænkelige midler blev taget i brug. Jeg fortalte at jeg gik til fårehyrdning, og da fårene stadig stod trodsigt rundt om på arealet, uden at lade sig lokke af hverken det ene eller det andet, spurgte hun om jeg ville prøve at hyrde fårene i stalden. Og naturligvis ville jeg det. Jeg sendte Lady ind i folden, og i løbet af et øjeblik samlede hun fårene og fik dem ind i stalden. Det var ret imponerende at se, hvordan Lady kunne bruge sine færdigheder i praksis. Og med et "skulle det være en anden gang", gik jeg derfra rig på endnu en god og fornøjelig oplevelse.

På nuværende tidspunkt er glæden ved at se Lady hyrde fårene sammen en stor motivation til at fortsætte træningen. På længere sigt kunne det også være en udfordring at deltage i konkurrencer, hvis der viser sig mulighed for det.

